

Шкаруча І. С.
1 ссб. Презана О. В.
29.01.16

УКРАЇНА

КОВАЛИСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
СМІЛЯНСЬКОГО РАЙОНУ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ № 5-3/ VII

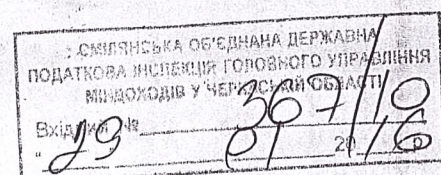
28 січня 2016 року

с. Ковалиха

Про зміни до рішення сесії сільської ради
№28 від 30 липня 2015 року
«Про місцеві податки і збори на території
Ковалиської сільської ради на 2016 рік»

Відповідно п.24 ч.1 ст.26 Закону України «Про місцеве самоврядування України», ст. 10 Податкового Кодексу України № 2755- VI від 02.12.2011 року (з врахуванням змін), Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо податкової реформи» № 909 - VIII від 24.12.2015, з метою поповнення місцевого бюджету, сільська рада **ВИРІШИЛА**:

1. Встановити на території Ковалиської сільської ради місцеві податки і збори на 2016 рік:
 - 1.1. Податок на майно:
 - 1.1.1. податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
 - 1.1.2. транспортний податок;
 - 1.1.3. податок на землю.
 - 1.2. Єдиний податок:
 - для платників податку першої групи – 10 відсотків до розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня 2016 року;
 - для платників податку другої групи – 20 відсотків до розміру мінімальної заробітної плати встановленої законом на 1 січня 2016 року.
2. Затвердити :
 - 2.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки зі змінами та доповненнями в такій редакції (Додаток 1);

- 2.2. Положення про транспортний податок зі змінами та доповненнями в такій редакції (Додаток 2);
- 2.3. Положення про податок на землю зі змінами та доповненнями в такій редакції (Додаток 3).
3. Секретарю сільської ради (Танцорі В.Б.) забезпечити оприлюднення цього рішення у десятиденний термін з дати прийняття.
4. Це рішення набирає чинності з 1 січня 2016 року.
5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію питань планування бюджету, фінансів та соціальної сфери.

Сільський голова

В.С.Ярута

ПОЛОЖЕННЯ

Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Ковалиської сільської ради.

1. Загальні положення

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановлюється згідно з Податковим кодексом України.

Наведені у цьому Положенні терміни вживаються в такому значенні:

1.1. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки;

1.1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості;

б) житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

в) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

г) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

д) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольоване помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирнаймачів;

1.1.2. садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

1.1.3. дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

- а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;
- б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;
- в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- г) будівлі промислові та склади;
- д) будівлі для публічних виступів (казино, ігрові будинки);
- е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції, газорозподільчі станції(ГРП), тощо;
- є) інші будівлі.

2. Платники податку

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;
- б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на одну дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

4. База оподаткування

4.1. Basis of taxation is the total area of the object of residential or non-residential real estate, in the number of its shares.

4.2. Basis of taxation of objects of residential or non-residential real estate, in the number of its shares, which are located in the ownership of natural persons, is calculated

контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації п на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних докуме платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в т числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислює такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окре об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують п власності на такий об'єкт.

5. Пільги зі сплати податку

5.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому чис часток, що перебувають у власності фізичної особи платника под зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - **на 60 кв. метрів**;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - **на 12 метрів**;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (одночасного перебування у власності платника податку квартири/кварт житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - **на 180 кв. метрів**.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (зв період (рік).

5.2 Не підлягають оподаткуванню господарські (присадибні) буд допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хлів, гараж кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні перебувають у власності фізичної особи платника податку та культоє релігійних громад.

6. Ставка податку

а) Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебу власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у розмірі **0,1** в розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

б) Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебу власності фізичних та юридичних осіб, визначені пунктом 2. Положення, **1 відсоток** мінімальної заробітної плати, встановленої зако січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр для об'єктів не нерухомості.

7. Податковий період

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 5.1 пункту 5 цього положення, та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 5.1 пункту 5 цього положення, та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 5.1 пункту 5 цього положення, та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів "б" і "в" цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості;

г) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує **300 квадратних метрів** (для квартири) та/або **500 квадратних метрів** (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а"- "г" цього підпункту, збільшується на **25000 гривень** на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

8.2. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

8.3. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

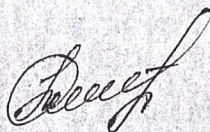
9. Строки сплати податку

9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта оподаткування і зараховується до бюджету сільської ради згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9.2. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради

В.Б.Танцюра

ПОЛОЖЕННЯ

Про транспортний податок на території Ковалиської сільської ради.

1. Платники податку

1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2 цього положення є об'єктами оподаткування.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше **5 років** (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад **750** розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за методикою, затверджену Кабінетом Міністрів України, виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу коробки переключення переднього приводу легкового автомобіля та розміщується на його офіційному веб-сайті.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього положення.

4. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік розмірі **25000 гривень** за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього положення.

5. Податковий період

5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

6. Порядок обчислення та сплати податку

6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилення (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

6.3. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

6.4. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

6.5. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

6.6 У разі спливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

6.7 У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого, прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати

контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом моменту отримання.

6.8. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який є об'єктом оподаткування, уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня складання постанови слідчого, прокурора чи постанови ухвали суду.

6.9. Фізичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для перевірки збірки даних щодо:

- а) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- б) розміру ставки податку;
- в) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відомих документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування, доходи, що впливають на середньоринкову вартість легкового автомобіля), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку на підставі перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Фізичні особи - нерезиденти у порядку, визначеному цим Законом, звертаються за проведенням збірки даних до контролюючих органів за місцем реєстрації об'єктів оподаткування"

7. Порядок сплати податку

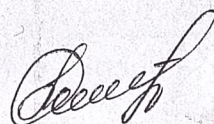
7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

8. Строки сплати податку

8.1. Транспортний податок сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній декларації.

Секретар сільської ради

В.Б.Танцюра

ПОЛОЖЕННЯ

Про земельний податок на території Ковалиської сільської ради.

1. Платники земельного податку

1.1. Платниками податку є:

- 1.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- 1.1.2. землекористувачі.

2. Об'єкти оподаткування земельним податком

2.1. Об'єктами оподаткування є:

- 2.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- 2.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3. База оподаткування земельним податком

3.1. Базою оподаткування є:

- 3.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахування коефіцієнта індексації;
- 3.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено.

4. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження).

4.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі:

- зайнятих житловим фондом, які використовуються без отримання прибутку, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб – **0,03 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки;
- для сільськогосподарських угідь - **0,1 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки;

- землі залізничного транспорту в межах та за межами населеного пункту – **1 відсоток** від нормативної грошової оцінки.

4.2. Ставка податку встановлюється у розмірі 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

5. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких проведено.

5.1. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, встановлюється у розмірі **4,5 відсотка** від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

6. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

6.1. Від сплати податку звільняються:

6.1.1. інваліди першої і другої групи;

6.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

6.1.3. пенсіонери (за віком);

6.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

6.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

6.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачені відповідної категорії фізичних осіб пунктом 6.1 цієї статті, поширюються на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

6.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

6.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будівництва, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як **0,25 гектара**, в селищах - не більш як **0,15 гектара**, в містах - не більш як **0,1 гектара**;

6.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як **0,10 гектара**;

6.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як **0,01 гектара**;

6.2.5. для ведення садівництва - не більш як **0,12 гектара**.

6.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного земельного податку власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та земельних ділянок (паїв) за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

7. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

7.1. Від сплати податку звільняються:

7.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

7.1.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких

становить протягом звітнього періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафи та санкції згідно із законодавством;

7.1.3. бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

7.1.4. органи державної влади та органи місцевого самоврядування; заклади освіти та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів; дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування; заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджету.

8. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

8.1. Не сплачується податок за:

8.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднені сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

8.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

8.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій, сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

8.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами, розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами, обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

8.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

8.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

8.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі.

8.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

9. Особливості оподаткування платою за землю

9.1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передувє звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання них будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладами незалежно від форм власності і джерел фінансування.

10. Податковий період для плати за землю

10.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

10.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

11. Порядок обчислення плати за землю

11.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу з місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу з місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою в порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

11.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

11.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

11.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

11.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

11.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 6.1 статті 6 Податкового кодексу України за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

12. Строк сплати плати за землю

12.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі в власності або користуванні у поточному році.

12.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

12.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

12.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

12.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України.

12.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частини) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

12.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

12.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному житловому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частини прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

13. Орендна плата

13.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати до контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки перелік орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесених

змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

13.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

13.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

13.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

13.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, річна сума платежу складає:

13.5.1. для земель сільськогосподарського призначення складає 3 % нормативної грошової оцінки;

13.5.2. для земель комерційного призначення 10,5% нормативної грошової оцінки;

13.5.3. для земель промислового, транспорту, зв'язку, енергетики призначення 10 % нормативної грошової оцінки;

13.5.4. для земель водного фонду 3,5 % нормативної грошової оцінки.

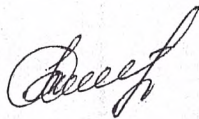
13.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

13.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог статей 285-12 Податкового кодексу України.

14. Індexсація нормативної грошової оцінки земель

14.1. Ставки земельного податку та розмір орендної плати у 2016 році застосовуються згідно затвердженої нормативної грошової оцінки земель Носачівської сільської ради, проіндексованої на коефіцієнт, який був встановлений законодавчими актами в 2016 році.

Секретар сільської ради

В.Б.Танцюра